

۳ نکته‌ای که باید در مورد انجیل متی بدانید

مارک راس

نخستین آیه از انجیل متی سه نکته‌ی کلیدی درباره‌ی عیسی به ما ارائه می‌دهد که بخش زیادی از مطالب بعدی را پوشش می‌دهد.

۱. انجیل متی، درباره‌ی عیسی، مسیح است.

انجیل متی کتابی است درباره‌ی عیسی «مسیح»، یعنی مسیحای موعود عهدعتیق (اول سموئیل ۲: ۱۰؛ مزامیر ۲: ۲؛ دانیال ۹: ۲۵؛ همچنین نگاه کنید به متی ۱: ۱۶-۱۸؛ ۲: ۴؛ ۱۶: ۱۶، ۱۶: ۲۰؛ ۲۲: ۴۲؛ ۲۳: ۸-۱۰). انجیل متی ادامه‌ای بر داستان نجاتی است که در عهدعتیق آشکار شده است و به‌طور مناسب، دروازه‌ای به سوی عهدجدید محسوب می‌شود. متی به‌طور مکرر به عهدعتیق اشاره می‌کند و حتی به سبک آن می‌نویسد.^۱

با این حال، متی صرفاً ادامه آن داستان نیست؛ بلکه تحقق آن است - نکته‌ای که با تأکید فراوان بیان شده است. ده بار متی اشاره می‌کند که آنچه در زندگی عیسی اتفاق افتاده، تحقق آن چیزی است که انبیا گفته بودند (متی ۱: ۲۲؛ ۲: ۱۵؛ ۲: ۱۷؛ ۲: ۲۳؛ ۴: ۱۴؛ ۸: ۱۷؛ ۱۲: ۱۷؛ ۱۳: ۳۵؛ ۲۱: ۴؛ ۲۷: ۹). به‌طور مشابه، در فصل‌های ۸ و ۹ ده معجزه وجود دارد که نشان می‌دهد عیسی قدرت کامل برای به ارمغان آوردن شفا و نجات وعده داده شده توسط انبیا برای قومش دارد (متی ۸: ۱۷، نقل از اشعیا ۵۳: ۴؛ همچنین نگاه کنید به اشعیا ۳۵: ۵). متی این نکته را با شیوه‌ی خاص خود از گزارش معجزات عیسی برجسته می‌کند: «شفا دادن هر بیماری و هر درد» (متی ۴: ۲۳؛ ۹: ۳۵؛ ۱۰: ۱). برای او کافی نبود که بگوید «هر بیماری و درد»، بلکه می‌خواست تأکید کند که هیچ چیز نمی‌تواند قدرت او را خنثی کند—بنابراین، دو بار این صفت را تکرار می‌کند: «شفا دادن هر بیماری و هر درد». با استفاده مکرر از لقب «پسر داود» در ارتباط با شفا دادن بیماران توسط عیسی (متی ۹: ۲۷؛ ۱۲: ۲۳؛ ۱۵: ۲۲؛ ۲۰: ۳۰)، او نشان می‌دهد که پادشاهی او برای قومش سرشار از برکت و رهایی کامل است. حقیقتاً او خادم مسح‌شده است (متی ۱۲: ۱۸-۲۱، نقل از اشعیا ۴۲: ۱-۳)، مسیح، مسیحای مورد انتظار، تحقق همه‌ی پیشگویی‌های انبیاست.

۲. انجیل متی، درباره‌ی عیسی، پسر داود است.

عیسی مسیح همچنین پسر وعده داده شده‌ی داود است، کسی که پادشاهی‌اش پایانی نخواهد داشت (دوم سموئیل ۷: ۱۳؛ مزامیر ۸۹: ۳؛ اشعیا ۹: ۷). متی شجره‌نامه‌ی شاهانه‌ی او را ارائه می‌دهد (متی ۱: ۲-۱۷)، و نسب او را در سه مرحله از ابراهیم تا داود، از داود تا یهوایاقیم و برادرانش در زمان تبعید به بابل، و سپس از یهوایاقیم تا یوسف پسر داود، شوهر مریم که عیسی از او متولد شد، پیگیری می‌کند. با توجه ویژه به تبعید به بابل، که دو بار به آن اشاره می‌کند (متی ۱: ۱۱، ۱۲)، متی

نشان می‌دهد که وعده‌های خدا به داود با تبعید به بابل به پایان نرسید. متی بدین ترتیب به آخرین کلمات دوم پادشاهان پرداخته است که به ما می‌گوید نسل داود (با وجود قتل پنج پسر صدقیا) در طول تبعید به بابل از طریق یهوایقیم (که یهوایکین نیز نامیده می‌شود؛ ارمیا ۲۴: ۱؛ دوم پادشاهان ۲۴: ۶-۱۷؛ ۲۵: ۲۷-۳۰) حفظ شد. دوم پادشاهان با پیش‌بینی سلطنت مسیح پایان می‌یابد و به ما می‌گوید که یهوایقیم از زندان آزاد شد و مقامی بالاتر از تمام پادشاهانی که در بابل بودند به او داده شد. متی با تحقق آن بخش به پایان می‌رسد و نشان می‌دهد که عیسی پسر داود همه‌ی اقتدار در آسمان و زمین را دریافت کرده است (متی ۲۸: ۱۸).

۳. انجیل متی، درباره‌ی عیسی، پسر ابراهیم است.

متی به ما می‌گوید که عیسی پسر ابراهیم است، و منظورش این است که عیسی نه تنها از نوادگان ابراهیم است، بلکه همان نسل موعود ابراهیم است، کسی که در او تمامی اقوام زمین برکت خواهند یافت (پیدایش ۲۲: ۱۸؛ ۲۶: ۴). این دستاورد «همه‌ی اُمّت‌ها» که عیسی به ارمغان می‌آورد، به‌طور ظریف در شجره‌نامه‌ی او معرفی شده است (متی ۱: ۲-۶) با اشاره به چهار زن: سه نفر از آنها غیریهودی هستند (تامار، راحاب و روت) و آخرین آنها همسر یک غیریهودی است (اوریای حَتّی، دوم سموئیل ۱۱: ۳). سپس، پس از تولد عیسی، می‌بینیم که خدا مردان خردمند غیر یهودی را با یک ستاره فرا می‌خواند تا بیایند و کسی را که به دنیا آمده است، پادشاه یهودیان، پرستش کنند (متی ۲: ۱-۱۲، با اشاره به اشعیا ۶۰: ۶-۷). وقتی زمان آن فرا می‌رسد که این پادشاه خدمت عمومی خود را آغاز کند، این کار را در «جلیل اُمّت‌ها» انجام می‌دهد، زیرا او نجاتی برای «همه‌ی اُمّت‌ها» به ارمغان می‌آورد (متی ۴: ۱۲-۱۷، تحقق اشعیا ۹: ۱-۲). در میان نخستین معجزات عیسی، شفا دادن خدمتکار یک افسر رومی (متی ۸: ۵-۱۳) و سپس دختر یک زن کنعانی است که به شدت تحت سلطه‌ی یک روح شریک بود (متی ۱۵: ۲۱-۲۸). تغذیه چهار هزار نفر (که مرقس ۷: ۳۱ نشان می‌دهد در دکاپلیس در شرق دریاچه جلیل انجام شد) نشان می‌دهد که عیسی در میان غیریهودیان همان کاری را انجام داد که در میان یهودیان در تغذیه پنج هزار نفر انجام داده بود (متی ۱۴: ۱۳-۲۱؛ ۱۵: ۳۲-۳۸). در موعظه‌ی کوه زیتون، عیسی آشکار می‌کند که انجیل پادشاهی باید در سراسر جهان به عنوان شهادتی برای همه اُمّت‌ها موعظه شود، پیش از آنکه پایان فرا رسد (متی ۲۴: ۱۴). این کتاب با فرمان عیسی به رسولانش برای شاگرد ساختن از همه اُمّت‌ها پایان می‌یابد، که ما را به تحقق وعده‌ای که به ابراهیم داده شد، هدایت می‌کند (متی ۲۸: ۱۸-۲۰).

عیسی مسیح، پسر داود، و پسر ابراهیم - این‌ها سه نکته‌ای هستند که باید درباره انجیل متی بدانید.

۱. برای مثال، متی بیش از شصت بار از کلمه یونانی (idou) استفاده می‌کند. این کلمه بیش از هزار بار در عهدعتیق یونانی آمده و معمولاً در زبان انگلیسی (ترجمه‌های KJV، ESV، و غیره) به «اینک» ترجمه می‌شود، اما گاهی اوقات از کلمات دیگری استفاده می‌شود. لوقا به شیوه‌ای مشابه می‌نویسد، اما مرقس و یوحنا به این فراوانی از آن استفاده

نمی‌کنند. خوانندگان NIV مواظب باشید: این نسخه انگلیسی اغلب این کلمه را حذف می‌کند زیرا این شیوه‌ی رایج گفتار امروز ما نیست. اما متی و عهدعتیق به این شکل سخن می‌گویند: این یکی از روش‌هایی است که کتاب‌مقدس بر یک نکته تأکید می‌کند. بنابراین متی نشان می‌دهد که چگونه زبان عهدعتیق عمیقاً در جان او نفوذ کرده است. توجه کنید که اولین استفاده او از آن (متی ۱: ۲۰) درست قبل از نقل قولی از عهدعتیق است که از آن استفاده می‌کند (متی ۱: ۲۳). ترجمه NIV این کلمه را در هر دو جا حذف می‌کند.

این مقاله بخشی از مجموعه «هر کتاب از کتاب‌مقدس: ۳ نکته‌ای که باید بدانید» است.

این مقاله در مجله تیبل‌تاک منتشر شده است.

دکتر مارک ای. راس، استاد الهیات نظام‌مند در دانشگاه Erskine Theological Seminary در کلمبیا، کارولینای جنوبی است. او نویسنده‌ی کتاب «بیایید متی را مطالعه کنیم» می‌باشد.

